

471.

Z Uherské strany.

Peck 42.

Ludzja sa sta-ra - jú o mo - ju ně - vo - ľu a já sa ně - starám
po - ru - če - no Bo - hu.

Ludzja sa starajú,
o moju něvoľu,
a já sa něstarám —
poručeno Bohu.

Poručeno Bohu,
kemu budzě, temu;
len temu dzjěvčacu,
čo já chodím k němu.

472.

Z Uherské strany.

Nad javor - nýčky se - dá hr - dlič - ky tam si Ja - nýč - ko
krmý ko - nýčky, krmý ko - nýčky.

1.

Nad javornýčky
sedá hrdličky,
tam si Janýčko
krmý konýčky.

Čo jim on dává?
Seno i oves.
Povedz my, mylá,
čos plakaľa dnes.

Já som plakaľa
pre čiérne oči,
ked my nespaly
po devet noci.

2.

Išiel za humny,
kôn sa mu vrátil,
zapľac my, mylá,
čo som utraciľ.

Já nezapľacím,
nenye som vynna,
nech ty zapľatý
tá tvoja mylá.

Tá tvoja mylá
alebo jinšá,
nech ty zapľatý
tvá najmyľejšá.

3.

Ej hoja hoja,
šablenka hoľá,
poradz my neco,
frajérka moja.

Já ty poradzím:
Janko, ožen sa!
A já zas tebe:
Mylá, vydaj sa!

Já ty poradzím:
Janko, vezny ma!
A já zas tebe:
Má mylá, sci ma!